

Ramblejant

Són dos germans impressors, «franquets» i alegrets que diguéssim.

El gran, ja fa dies que el veiem discutir pel carrer entrenant-se, amb la seva futura, per a quan arribin les grans discussions dintre la llar.

El petit, encara que per aquestes Festes de Figueres, no ha quedat enrera, sabem que el seu esperit passeja pels nostres carrers i places i que el seu lloc preferit és la «riera».

Com que som en temps de coses extraordinàries, no seria res d'estranyar que qualsevol dia veiéssim una «riera» al carrer de l'Argenteria.

Hem vist per la nostra ciutat la gentil Mestressa de Pont Major.

Quin goig seria per a nosaltres tornar-nos infants i venir a les teves aules...

Però ben mirat, estem dient banades, perquè si així fos, no podríem contemplar la teva gentil personeta amb l'interès que ara ho fem.

Ja deia bé aquella vella, que el que no s'aconsola es perquè no vol.

Grans Magatzems EL FARO
 SECCIONS DE SASTRERIA A MIDA
 CONFECCIÓ—CAMISERIA—CORBATERIA—GUARDAPOLS—GÈNERES DE PUNT—BASTONS PARAIGÜES, ETC., ETC.
PREUS INCREIBLES
 Plaça República, 12 Ciutadans, 1 GIRONA

En tots els equips de futbol, quan marxen a jugar fora, hi veureu uns acompanyants entusiastes que passen els més diversos calvaris quan a l'equip dels seus amors li toca el rebre.

També acostuma a sumar-se en aquets, els gràcils rostres d'unes dametes que fan el viatge més atractiu.

Els de la Joventut Esportiva de Girona, tenen entre aquestes entusiastes, una gentil Remei, que no dubtem és un bon «remei» per animar-los.

Nosaltres voldríem ésser de la Joventut perquè en les victòries i en les derrotes, tindríem una «remei» pels nostres mals.

Això sense contar amb les

altres que també sense ésser «remei» son capaces de curar el mal humor al més mortut.

Una «massa», dues «masses», tres «masses», quatre «masses»... acabem perquè ja n'hi ha massa i la cosa s'embolica i acabarà en casaments.

GANIVETS I NAVALLES
Josep Serra
 PERFUMERIA NACIONAL I ESTRANGERA
Plateria, 10 GIRONA

Deliciosa Lolita Reixach, del carrer del Nord, no siguis dolenta. No tens remordiments per aquell pobre xicot que deixares cor glaçat per ésser tan nerviosa?

«Quina tempestat en el Pol Nord» ara resulta que el bon mallorquí, vira en rodó i fa marxa devers Egea de los Caballeros on tirarà l'àncora i guarnirà el niu dels seus amors amb la companya que ha triat ací Girona.

Pensar que hi ha mitja humanitat que volta el món cercant la felicitat i aquesta—almenys pel mallorquí de referència—estava entre les nostres dametes.

Tot és qüestió de saber veure-la!

Els excursionistes que marxaren el dissabte per acampar a Finestres, no pogueren fer-ho per mor de la pluja. Feren nit dintre una casa que els deixaren quatre matalassos i sobre ells dormiren tots.

A l'hora de dormir, les facècies i acudits abundaren davant la desesperació d'en Gallostra que no podia arrencar el son.

Com a fi de festa, es disparà un bonic castell de focs d'artifici, on les denotacions embaumaren l'aire de sentors exquisites que no eren de fari-gola ni de romani, precisament.

La senyoreta Maria Rosa Urraca, és tot un cas.

La seva verbola exuberant i rapidíssima encara plana sobre el nostre cor.

Ens esgarrifem de pensar no-

més, que algun dia la senyoreta pot esdevenir senyora per obra i gràcia d'un galan festejador. Per si aquest cas arriba, planyem sincerament l'espòs que esdevindrà màrtir solament de sentir aquell doll ufanós de paraules i més paraules disparades amb ametralladora.

Rectifiquem el criteri que teníem fet, que en els pots petits hi ha la bona confitura.

Se'ns prega la inserció:

Per ésser el proper dia 22, la festa de Llagostera, en G. S. espera de la gentilesa de la xamossa Pepeta Pagés que no hi mancaria, altrament estarà trist i hauria de procurar distreure's amb les altres, cosa que li sabria molt de greu.

Tu, gentil Maria B. que saps que un jove, incorporat al «personal» d'una important tocineria d'aquesta ciutat, és torna trist i pensatiu, pensant en tu.

Que vols que li diguem per animar-lo?

Sabem d'un tendre baríton que se li ha posat al cap que és més gran—cantant eh?—que en Rizo, i que porta ulleres Harold que estaria disposat a fer un gran desprendiment metàl·lic,—cosa d'un ralet—a benefici del felix mortal que li presenti una gentil rossa del Veïnat i que, si no ens equivoquem, es diu Carmeta.

Joven elegante y bien plantado, i més dolç que les pastes seques que fabrica el seu pare, agrairà li sigui indicat en aquestes planes on podria trobar sola la gentil Mercè, la que li fa rodar el cap.

No es això el que et convé Ramonet C.?

Per disfrutar un taxi d'en Gaspar

L'altre dia a Bàscara un Fiat atrotinat quedà fet un munt d'estelles. Una desgràcia automovilística sempre és de lamentar, però si és té en compte que en aquesta o sia dintre el Fiat hi havia un que anava a «Perpinyà» que va quedar amb una cara que el mateix Uzcudun envejeria, la desgràcia agafa caràcters de tragèdia grega degut a que un grapat de gironines ja tenien pensat fer testament i embarcar cap a un món on no hi haguessin automòbils.

Fins sabem d'una que

d'aquesta feta ha apujat el tabac. De totes maneres sabem que solament s'ha tractat d'una falsa alarma i que les lesions no són de molta importància, i que per tant, les nenes gironines podran anar-lo admirant, encara que dubtem que el tabac s'abaixi.

CALÇATS DE CALITAT A MIDA NARCÍS BES
 REPARACIONS PERFECTES
Mercaders 1 - GIRONA

Al Pont de Pedra, camí del carrer Nou, van tres joves. Entre aquets un viatjant de sabons.

Sentim el següent fragment de conversa:

—...voleu que us digui la veritat? La Maria ja no m'agrada; ademés, la casa no és seva...

D'això se'n diu un jove aprofitat.

El movimiento se demuestra andando i els bons retrats, fotografiant, amb això, ja ho sabeu, quan ho necessiteu, cap a la Fotografia Lux.

La sortida de missa de set, al Carme, és una cosa bonica perquè sí. Es veu un estol de nenes boniques que fa rodar el cap.

Algunes per agafar gana, van a fer un tom per la Devesa.

Un grup d'elles, en el que hi resalta la rialla entremaliada d'una rossa trapacera, sol portar un «castigador» al davant i d'aquí resulta que no sabem si elles van per ell, o ell per elles.

Ens ho voldríem aclarir vosaltres, Montserrat Camarassa i Joan B.?

La nena Planas de Santa Coloma, ha vingut uns dies entre nosaltres.

Suposem que el motiu haurà estat el Mitin Tradicionalista.

Sigui el que sigui, beneïm el què ha fet possible que podesim admirar una vegada més la gentil personeta bruna, la que voldríem fer restar per sempre més entre nosaltres, com un ornament més a la nostra rambla en les hores vesprals.

Des de la finestra del taller d'en Fagnoli, es veuen passar

LA CREU ROJA
Farmàcia Doctor Roca
 Gran existència en tota mena de ESPECÍFICS
 Plaça de l'Oli GIRONA Telèfon 135

Lladres, amagueu-vos

Vàl a dir, que tenim una policia que no ens la mereixem.

Alts—menys una excepció que confirma la regla—ben plantats, són l'ornament obligat en totes les festes que se celebren a la nostra ciutat.

En canvi, els maleïts cacos que diria *El Autonomista* no tenen en compte les dots personals dels repetits senyors i campen a cor què vols, cor què desitjes.

Entenent la Direcció de Seguretat que la feina que tenen és excessiva i alguns actes quedaven sense l'agradable presència d'aquests senyors, n'ha enviat dos nous de trinca, els quals foren saludats per la nostra premsa d'aquesta manera:

«Han arribat procedents de Barcelona, dos agents de policia especialitzats en descobrir robatoris, per tal de treballar per la captura dels autors del robatori comès fa dos dies al domicili del metge Jubert».

No cal dir que davant de tant amable avis, els lladres hauran canviat de residència, i en cas d'ésser locals, estaran avisats per tal de no deixar-se sorprendre en el seu treball.

Felicitem a l'autor de l'avis i li donem les gràcies en nom dels populars rebenta pisos.

CASA DE MENJARS I BEGUDES A Can Rigau

BERENARS :: CAFÉS LICORS DE TOTA MENA

Cort-Reial, 4 GIRONA

les gentils estudiantes de l'Institut.

A l'hora d'entrar i sortir de les classes, el carrer de la Força s'il·lumina amb una auriola de joventut que fa escriure les pedres dels edificis.

Un dia d'aquests, estarem a l'aguait i farem un reportatge de les converses que sentirem.

No hi haurà cap professor que quedi sencer.

Escena tinguda entre pare i fill, d'una important fàbrica de galetes i bisquits, diumenge passat al mati.

Diu el pare:

—Ramonet, tindries d'anar a tal lloc.

—No pot ésser papa, tinc d'anar a missa.

—Quin dimoni s'ha trencat el coll que vas a missa avui?

La solució la trobareu, tenint en compte que a missa i va també aquella gentil estudianta